

[Justitsministeren.]

Samtidig må vi i justitsministeriet, i samarbejde med Københavns politi og fremmedpolitiet overveje, om der er mulighed for i videre omfang at udvise udlændinge, som hører hjemme i dette miljø.

Må jeg endelig om narkotika sige, at regeringen har fremsat og vi i næste uge får en førstebehandling af et lovforslag om at forhøje straffen for de grove narkotikaforbrydelser for forhandlerne eller bagmændene på dette område.

Bracher (KrF):

Jeg vil gerne takke ministeren for det meget positive svar. Måske må jeg i samme forbindelse nævne, jeg har haft en samtale med en politimand, som netop arbejdede derude. Han udtalte sin skuffelse over, at selv om man fra politiets side gør, hvad man kan for at hjælpe disse unge piger og overgiver dem til børneværnet, så sørger man derfra ikke altid for, at de kommer under den forsorg, de skulle. Man oplever, som politimanden udtalte, at de vender tilbage, uden at der er gjort noget ved det, og at man siger: så må I i gang igen.

Det er en skuffelse, som blev udtrykt af en af de folk, som er derude. Jeg ved ikke, om ministeren kan gøre noget i denne sag.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg er godt klar over det samarbejde, der er, og jeg tror, man stort set gør, hvad man kan, for at det skal være tilfredsstillende. Jeg ved også, at man i konkrete tilfælde kan have vanskeligheder, men jeg kan ikke gå direkte ind i det sociale område. Det må jeg henvise til et specielt spørgsmål til socialministeren. Det kan jeg ikke her svare på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Dagmar Andreasen (RV) til økonomiministeren:

„Finder ministeren ingen anledning til at begrænse den købekraft, der udgår fra værdistigning af fast ejendom?“

(Spm. nr. 89).

Skriftlig begrundelse.

I perioden 1960-65 lå den årlige værdistigning på ca. 9 mia kr. I perioden 1965-69 var

den 14 mia kr., og fra 1969-73 var den 26,5 mia kr.

Langt den overvejende del af denne værdistigning kan frit omsættes i forbrug uden beskatning.

Forholdet har mindst fire uheldige sider: 1) det øger forbruget, 2) det får ejendomspriserne til at stige, 3) lån med sikkerhed i fast ejendom til forbrugsformål lægger beslag på de penge, der i Danmarks nuværende situation kunne gøre mere nytte i erhvervsinvestering, og 4) de, der har fast ejendom, bliver mere velhavende på bekostning af dem, der ikke har det.

Dagmar Andreasen (RV):

Senere på dagen har vi her i folketinget to lovforslag til anden behandling, der kun har til formål at begrænse fortjenesten for den, der sætter sin arbejdskraft eller sin opsparing eller måske begge dele i produktionen. I begge tilfælde drejer det sig om fortjenester, der kommer til beskatning.

Det forekommer mig nærmest grotesk, at vi slet ikke i denne situation gør noget ved den købekraft, den fortjeneste, der opnås på fast ejendom, til trods for at denne fortjeneste stort set kan omsættes i forbrug uden beskatning.

Jeg skal indrømme, at omsætter man ikke fortjenesten i forbrug, så kan man opleve, at man får en skat, om ikke andet så i form af værdi af egen bolig og måske, hvis man har et tilstrækkeligt stort gods, i form af en stigende formueskat, og det opfordrer jo kun yderligere til at skynde sig at få værdistigningen omsat i forbrug.

Det ganske særligt attraktive ved fortjeneste på fast ejendom er, at man dårlig nok behøver at have nogen opsparing for at komme med. En god stilling er nok, så kan man nøjes med at sætte sin gæld i fast ejendom.

Jeg tror, det er over 10 år siden, at der var en landmand, en af mine bekendte, der udtrykte sig sådan: jeg kan i grunden ikke forstå, hvorfor mine kolleger klager sig så meget. Nok er det småt med indtægterne, men min gård stiger så meget, at jeg hvert år kan låne til det, jeg skal bruge at leve for, og det regner jeg med jeg kan blive ved med, til jeg dør.

Nu er der for den enkelte mest at hente på landbrug, men langt de største værdistig-